

PÁ 6. prosince – Podněty k zamyšlení

Přečti si kapitulu „Trvalý pokoj“ z knihy Cesta k vnitřnímu pokoji (SC 67–75; CVP 69–76).

„Po celou věčnost budou vykoupení přemýšlet a zpívat o Kristově kříži. V oslaveném Kristu budou vidět Krista ukřižovaného. Nikdy nezapomenou, že Pán, který svou mocí stvořil a udržuje nesčíslné světy v nekonečném vesmíru, milovaný Boží Syn, Vládcе nebes, kterého radostně uctívají cherubíni a serafíni, se ponížil, aby pozvedl člověka padlého do hříchu. Nezapomenou, že snášel trest a hanbu za hřích, ani to, že před ním Otec skryl svou tvář, až mu bída ztraceného světa zlomila srdce a ukončila jeho utrpení na golgotském kříži. Skutečnost, že Stvořitel všech světů a Soudce všech stvořených bytostí odložil svou slávu a z lásky k člověku se ponížil, bude ve vesmíru trvale vzbuzovat obdiv a úctu. Až se zástupy zachráněných budou dívat na svého Vykupitele a uvidí věčnou slávu Otce zářící v jeho tváři, až uvidí Boží trůn, který stojí věčně, a poznají, že jeho království je bez konce, budou nadšeně jásat: „Čest a sláva Beránkovi, který se obětoval a smířil nás s Bohem svou nejdražší krví!“ (GC 651.652; VDV 419)

Otázky k rozhovoru

1. Jak by se dala najít správná vyváženost mezi radostí a vážností? Nebo si položte tuto otázku jinak: Je možné být vážný a zároveň prožívat radost, nebo se navzájem zcela vylučují?
2. Prostřednictvím posvěcení Izraelci vložili jeruzalémské hradby zcela do Božích rukou. Vyjádřili tak, že pokud nejsou jako národ pod Boží ochranou, samotné hradby jim nepomohou. Šalomoun řekl: „Nestaví-li dům Hospodin, nadarmo se namáhají stavitelé. Nestřeží-li město Hospodin, nadarmo bdí strážný.“ (Ž 127,1) Co vám to říká o vší naší práci, kterou děláme pro Boha?
3. Jaké místo má hudba při bohoslužbě ve vašem sboru?
4. Písmo mluví jasně: Ježíš je náš velekněz v nebeské svatyni. Co přesně tam teď dělá? Jak tomu rozumíte? Co nás služba kněží v pozemské svatyni učí o tom, co pro nás koná Ježíš v nebeské svatyni?

✧ Texty na tento týden – Neh 12:27–47; 1Pa 25:6–8; J 1:29.36; 1K 5:7; Žd 9:1–11

✧ Základní verš

„Opěvovali Hospodina a vzdávali mu chválu a čest, že je dobrý, že jeho milosrdenství nad Izraelelem je věčné. A všechen lid mohutným hlasem chválil Hospodina, že byly položeny základy Hospodinova domu.“ (Ezd 3:11)

Základní verš na tento týden nám ukazuje hlubší pohled na židovskou bohoslužbu. Vidíme vděčnost projevovanou Bohu a srdce naplněná radostí a chválou.

V roce 515 př. Kr. Izraelci slavili zasvěcení chrámu (Ezd 6,15–18). Přibližně o šedesát let později národ uskutečnil zasvěcení Jeruzaléma a dokončených hradeb (Neh 6,15–7,3; 12,27n).

Po uvedení rodokmenů v 11. a 12. kapitole knihy Nehemjáš se autor soustředí na dobu, kdy se konalo posvěcení města. Oslavy však nejsou zaznamenány v chronologickém pořadí. Nebyly tedy provedeny v době, kdy se přistěhovali do Jeruzaléma, ale až po dokončení hradeb. Pro izraelský národ bylo příznačné, že všechno zasvěcoval Bohu – chrám, městské hradby nebo dokonce domy či veřejné budovy. Každá taková příležitost byla důkladně připravena. Součástí oslavy byl zpěv, hudba, hodování, oběti, projevy radosti, všeobecné veselí, ale také očišťování lidu. David ustanovil během vysvěcování praxi obětování a židovští vůdcové následovali jeho příklad – počínaje Šalomounem, při příležitosti, kdy se podařilo navrátit do chrámu truhlu smlouvy (1Kr 8,5).

Tento týden se budeme věnovat způsobu, jakým Izraelci uctívali Hospodina v době návratu z exilu. Zároveň budeme hledat možnosti, jak se inspirovat tím, jak se chovali tehdy, při našem uctívání téhož Boha dnes.

✧ Týden ve zkratce:

- Zpívání Hospodinovy písně
- Očišťování
- Dva velké sbory díkyvdání
- Obětování jako součást bohoslužby
- Kněží a levité jako součást bohoslužby
- Podněty k zamyšlení

NE 1. prosince – Zpívání Hospodinovy písně

Neh 12:27-29 „²⁷K posvěcení jeruzalémských hradeb vyhledali a přivedli do Jeruzaléma levity ze všech jejich míst, aby uspořádali radostnou slavnost posvěcení spojenou s díkyvdáním a zpěvem za doprovodu cimbálů, harf a citer. ²⁸Tu se shromáždili příslušníci pěveckých sborů z okrsku kolem Jeruzaléma a z netófských dvorců, ²⁹z Bét-gilgálu a z polnosti Geby a Azmávetu; zpěváci si totiž vystavěli dvorce okolo Jeruzaléma.“

1Pa 25:6-8 „⁶Ti všichni byli k ruce svému otci při zpěvu v Hospodinově domě s cymbály, harfami a citerami, ke službě v domě Božím z králova pověření, k ruce Asafovi, Jedútúnovi a Hémanovi. ⁷Jejich počet spolu s jejich bratry vyučenými Hospodinovu zpěvu byl dvě stě osmdesát osm, samých mistrů. ⁸Losy pro strážní službu vrhli jak malému, tak velikému, mistru i učedníkovi.“

PO 2. prosince – Očišťování

Neh 12:30 „Kněží a levité se očistili, pak očistili lid i brány a hradby.“

ÚT 3. prosince – Dva velké sbory díkyvdání

Neh 12:31.32.35.36.38.40.42 „³¹Přikázal jsem judským velmožům, aby vystoupili na hradby, a postavil jsem dva velké děkonné sbory. Jeden šel doprava po hradbách k bráně Hnojné. ³²Za nimi šel Hóšajáš s polovinou judských velmožů ... ³⁵Z kněžstva tu byli s trubkami ... ³⁶...s hudebními nástroji Davida, muže Božího, a před nimi znalec Zákona Ezdráš. ... ³⁸Druhý děkonný sbor se jim ubíral naproti. Za ním jsem šel já s druhou polovinou lidu po hradbách, podél Pecné věže až k široké hradbě ... ⁴⁰Oba děkonné sbory se zastavily na nádvoří Božího domu, i já s polovinou představenstva ... ⁴²Zpěváci zvučně zpívali za řízení Jizrachjáše.“

Neh 12:31-42 „³¹Přikázal jsem judským velmožům, aby vystoupili na hradby, a postavil jsem dva velké děkonné sbory. Jeden šel doprava po hradbách k bráně Hnojné. ³²Za nimi šel Hóšajáš s polovinou judských velmožů ³³a Azarjáš, Ezra, Mešulám, ³⁴Juda, Binjamín, Šemajáš a Jirmejáš. ³⁵Z kněžstva tu byli s trubkami Zekarjáš, syn Jónatana, syna Šemajáše, syna Matanjáše, syna Míkajáše, syna Zakúra, syna Asafova, ³⁶a jeho bratři Šemajáš a Azarel, Milalaj, Gilalaj, Maaj, Netanel, Juda a Chanani s hudebními nástroji Davida, muže Božího, a před nimi znalec Zákona Ezdráš. ³⁷U Studničné brány, která byla naproti nim, vystoupili po schodech Města Davidova a pokračovali přístupem na hradby při Davidově paláci až k Vodní bráně na východě. ³⁸Druhý děkonný sbor se jim ubíral naproti. Za ním jsem šel já s druhou polovinou lidu po hradbách, podél Pecné věže až k široké hradbě, ³⁹podél Efrajimovy brány, Staré brány a Rybné brány při věži Chananeelu a věži Meá až k Ovčí bráně. Zůstali jsme stát ve Strážní bráně. ⁴⁰Oba děkonné sbory se zastavily na nádvoří Božího domu, i já s polovinou představenstva. ⁴¹kněží Eljakím, Maasejáš, Minjamín, Míkajáš, Eljónaj, Zekarjáš, Chananjáš s trubkami, ⁴²Maasejáš, Šemajáš, Eleazar, Uzí, Jóchanan, Malkijáš, Élam a Ezer. Zpěváci zvučně zpívali za řízení Jizrachjáše.“

Ex 15:1 „Tehdy zpíval Mojžíš a synové Izraele Hospodinu tuto píseň. Vyznávali: „Hospodinu chci zpívat, neboť se slavně vyvířil, smetl do moře koně i s jezdcem.“

2Pa 20:21.22 „²¹Po poradě s lidem rozestavil před Hospodinem zpěváky, aby chválili jeho velebnou svatost. Šli před ozbrojenci a provolávali: „Chválu vzdějte Hospodinu, jeho milosrdenství je věčné.“ ²²V ten čas, kdy se dali do jásotu a chval, vyslal Hospodin zálohy proti Amónovcům a Moabčům i proti hoře Seíru, proti těm, kteří přitáhli na Judejce, a byli poraženi.“

Zj 15:2-4 „²Viděl jsem jakoby jiskřící moře, planoucí ohněm, a viděl jsem ty, kteří ztvířili nad dravou šelmou, nesklonili se před jejím obrazem a nenechali se označit číslicí jejího jména. Stáli na tom jiskřícím moři, měli Boží loutny ³a zpívali píseň Božího služebníka Mojžíše a píseň Beránkovi: „Veliké a podivuhodné jsou tvé činy, Pane Bože všemohoucí; spravedlivé a pravdivé jsou tvé cesty, Králi národů. ⁴Kdo by se nebál tebe, Pane, a nevzdal slávu tvému jménu, neboť ty jediný jsi Svátý; všechny národy přijdou a skloní se před tebou, neboť tvé spravedlivé soudy vyšly najevo.““

ST 4. prosince – Obětování jako součást bohoslužby

Neh 12:43 „V onen den také obětovali veliké oběti a radovali se, neboť jim Bůh připravil převelikou radost. I ženy a děti se radovaly, takže se radostně veselí Jeruzaléma rozléhalo dodaleka.“

J 1:29.36 „²⁹Druhého dne spatřil Jan Ježíše, jak jde k němu, a řekl: „Hle, beránek Boží, který snímá hříchy světa. ... ³⁶Spatřil Ježíše, jak jde okolo, a řekl: „Hle, beránek Boží.““

Zj 5:6.12.13 „⁶Vtom jsem spatřil, že uprostřed mezi trůnem a těmi čtyřmi bytostmi a starci stojí Beránek, ten obětovaný; měl sedm rohů a sedm očí, což je sedmero duchů Božích vyslaných do celého světa. ... ¹²slyšel jsem je mocným hlasem volat: „Hoden jest Beránek, ten obětovaný, přijmout moc, bohatství, moudrost, sílu, poctu, slávu i dobrořečení.“ ¹³A všechno stvoření na nebi, na zemi, pod zemí i v moři, všechno, co v nich jest, slyšel jsem volat: „Tomu, jenž sedí na trůnu, i Beránkovi dobrořečení, čest, sláva i moc na věky věků!““

1K 5:7 „Odstraňte starý kvas, abyste byli novým těstem, vždyť vám nastal čas nekvašených chlebů, neboť byl obětován náš velikonoční beránek, Kristus.“

Žalm 95 „¹Pojďte, zaplesejme Hospodinu, oslavujeme hlaholem skálu své spásy, ²vstupme před jeho tvář s díkyvdáním, oslavujeme ho hlaholem žalmů! ³Hospodin je velký Bůh, je velký Král nad všemi bohy. ⁴On má v svých rukou hlubiny země, temena hor patří jemu. ⁵Jeho je moře, on sám je učinil, souš vytvořily jeho ruce. ⁶Přistupte, klaňme se, klekněme, skloňme kolena před Hospodinem, který nás učinil. ⁷On je náš Bůh, my lidé, jež on pase, ovce, jež vodí svou rukou. Uslyšte-li dnes jeho hlas, ⁸nezatvrzujte svá srdce jako při sváru v Meribě, jako v den pokušení na poušti v Masse, ⁹de mě vaši otcové pokoušeli, kde mě chtěli zkoušet, i když viděli mé činy.“

¹⁰Po čtyřicet let mi bylo na obtíž to pokolení. Řekl jsem si: Je to lid bloudící srdcem, k mým cestám se nezná. ¹¹Proto jsem se v hněvu zapřisáhl: Nevejdu do mého odpočívání!“

ČT 5. prosince – Kněží a levité jako součást bohoslužby

Neh 12:44-47 „⁴⁴V onen den byli ustanoveni někteří za správce komor pro sklady, obětní dávky, prvotiny a desátky, aby v nich uskladňovali částky z městských polností určené Zákonem kněžím a levitům. Juda se totiž radoval z kněží a levitů, připravených ⁴⁵držet stráž svého Boha a dbát na očistňování. I zpěváci a vrátní konali službu podle nařízení Davida a jeho syna Šalomouna. ⁴⁶Odedávna totiž, už za dnů Davidových a Asafových, vzdávali přední zpěváci zpěvem Bohu chválu a čest. ⁴⁷Proto za dnů Zerubábelových i za dnů Nehemjášových odváděl celý Izrael příslušné částky na každý den pro zpěváky a vrátné; odděloval je jako svaté dávky pro levity a levité z nich oddělovali svaté dávky pro Áronovce.“

Žd 9:1-11 „¹I ta první smlouva měla ovšem bohoslužebný řád i posvátné místo, ale pozemské. ²To byl stánek, v jehož přední části, zvané svatyně, byly svícny a stůl na předložené chleby. ³Za oponou byla druhá část stánku, nazývaná nejsvětější svatyně. ⁴Tam byl zlatý kadidlový oltář, truhla smlouvy, ze všech stran krytá zlatem, v ní pak byla zlatá nádoba s manou, Áronova hůl, která se kdysi zazelenala, a desky smlouvy. ⁵Nad ní byli cherubové Boží slávy, kteří zastíňovali slitovnici. O tom teď není třeba dopodrobna mluvit. ⁶Od té doby, kdy bylo všechno tak zařízeno, vcházeli stále do přední části stánku kněží a konali tam bohoslužbu. ⁷Do druhé části stánku vcházel jen jednou za rok sám velekněz, a to nikdy bez krve, kterou obětoval za sebe i za přestoupení lidu. ⁸Tím Duch svatý naznačuje, že ještě nebyla otevřena cesta do nejsvětější svatyně, pokud stála přední část stánku. ⁹Bylo podobnostím pro nynější čas, neboť dary a oběti, které se tam přinášely, nemohly dokonale očistit svědomí toho, kdo je obětuje; ¹⁰jde jen o pokrmy, nápoje a různá omývání, tedy o vnější předpisy, platné jen do nového uspořádání. ¹¹Ale když přišel Kristus, velekněz, který nám přináší skutečné dobro, neprošel stánkem zhotoveným rukama, to jest patřícím k tomuto světu, nýbrž stánkem větším a dokonalejším.“